

2) תקיפת חוק שוויון זכויות האשה, שיתבסס על האמנה הבינלאומית בעניין כיעורי כל צורות האפליה נגד נשים.

3) הכנסת שוויון האשה בהשגת עבודה, בשכר, באפשרויות הקידום ובתנאים הפרוצדורליים; מימושם, הלכה למעשה, של חוק שוויון הזדמנויות בעבודה והחוק לשכר שווה לעבודה שווה.

4) יישום החוק נגד אלימות במשפחה, הגדלת משמעותיות במשאבים לסיוע לנשים שנפלו קורבן לאלימות, וניהול מערכת הסברה בנושא.

5) הגברת ייצוג הנשים בכל הרשויות הממלכתיות והמוסדות הציבוריים; שוויון הזדמנות לנשים לפעילות פוליטית וחברתית.

1. שמירת איכות הסביבה

3) הקצאת תקציבים חולמים למניעת זיהום האוויר והסביבה ולטיפול במזכות סכע.

2) שמירת מקורות המים, הימים והנהרות מפני זיהום.

2) אכיפת חוקים למניעת זיהום ומגיעה בסביבה וההסרת הענישה לנכי מזהמים.

4) השלמת חוקנתם של מערכות ביוכימיקני שיתור שפכים בכל הישובים.

2. איסור הנשק להשמדה המונית

2) איסור הפיחת, הפצת, הניסוי והשימוש בכל סוגי הנשק להשמדת המונית.

1) הגסרפות ממשלת ישראל לאמנה הבינלאומית לאיסור הפצחו של הנשק האטומי וביסול האופציה הנרעינית של ישראל.

2) פירוח הסדרת-החיכון סכל נשק להשמדה המונית.

מען מימוש המטרות הנ"ל, תפעל החזית ללא ליאות לשיתוף פעולה מלא או חלקי, קבוע או מוני, עם מפלגות, אירגונים, חוגים ואישים, על בסיס מצע משותף וכבוד הדדי.

(מנוף תקנון חדש, שנידון בוועידתם הארצית ואושר במעגה הארצית שנערכה בינואר 1992)

ש לך שאלות נוספות? אתה/את מעוניינת להשתתף בחוגי בית? פרצונך לסייע למטה הבחירות
אפני/אנו ביום הבחירות! התקשרו למטה הבחירות של חד"ש:
ילפוניס: 03-5601904; 03-297263; 04-536504.
ש לפי הכתובת: ח.ד., 26205 תל-אביב 61261

שתי מדינות לשני העמים

באגודת 1973
המספר 3

החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון - חד"ש

חד"ש היא מסגרת יהודית-ערבית, בה נוטלים חלק תנועות מקומיות, המפלגה הקומוניסטית הישראלית וחוגי ציבור ואישים יהודיים וערביים.

המצע המדיני והחברתי

א. שלום ישראלי-פלסטיני וישראלי-ערבי כולל, צודק ויציב

השלום הצודק והיציב בין ישראל לבין העם הפלסטיני והמדינות הערביות יושג על בסיס כיבוד הזכויות הצודקות של כל העמים והמדינות באזורנו, לרבות ישראל והעם הערבי הפלסטיני, בהתאם להחלטות עצרת האו"ם ומועצה הביטחון. השלום יתבסס על היסודות הבאים:

(1) נסיגת ישראל מכל השטחים שכבשה מאז מלחמת יוני 1967 - הנדה המערבית, רצועת עזה וירושלים הערבית שהם שטחיה של מדינת פלסטין; רמת הגולן הסורית ודרום לבנון. קווי ה-4 ביוני 1967 יהיו גבולות השלום הטובים והבטוחים בין מדינת ישראל לבין המדינות הערביות, לרבות המדינה הפלסטינית. בהסכמי השלום יכללו ערבויות לבטחון כל המדינות באזור ולאי-ערעור על גבולותיהן הטובים והבטוחים.

(2) הכרה בזכותו של העם הערבי הפלסטיני לתגדרה עצמית ולהקמת מדינה עצמאית משלו בגדה המערבית, כולל במזרח ירושלים, וכרצועת עזה, בצד מדינת ישראל.

(3) פתרון צודק של בעיה הפליטים הפלסטיניים בהתאם להחלטות האו"ם.

(4) במסגרת הסדר שלום תוכר ירושלים המערבית כבירתה של מדינת ישראל, וירושלים המזרחית - כבירתה של המדינה הפלסטינית העצמאית. הסדרים מוסכמים יבטיחו שיתוף פעולה בין שתי הכירות, גישה חופשית למקומות הקדושים, תמועת חופשית בין שני חלקי העיר וכיו"ב.

(5) השגת פתרון של שלום בהתאם ליסודות הנ"ל מחייבת השתתפות כל הצדדים הנוגעים בדבר, כולל ישראל וארגון השחרור הפלסטיני נאשיף, בתור הנציג הלגיטימי היחיד והמוכר של העם הערבי הפלסטיני, במסגרת כל משא-ומתן שיוביל לשלום כולל ויציב.

לקידום ענין השלום, חד"ש תיאבק:

* להפסקת מיידית של כל פעולות הריבוי בשטחים הכבושים, של רסיסת זכויות האדם והמעצרים המינהליים; לשחרור כל האסירים והעצירים; להפסקת העינויים; נגד הריסת הבתים, הקונסים

שמאל זה חד"ש

הקולקטיביים, הגירוסים והפקעת האדמות. למען כיבוד האמנות הבינלאומיות בענין השטחים הכבושים.

* לפירוק כל ההתנחלויות בשטחים הכבושים.

* לביטול חברת האסטרטגיה בין ישראל וארצות-הברית ולנקיטת מדיניות חוץ נייטרלית על-ידי ישראל.

ב. הגנת ענייניהם וזכויותיהם של העובדים

1) קביעת סדר עדיפויות חרש, החותר לצדק חברתי, על יסוד חלוקת צדקת של החכמה הלאומית. הקטנה מוחלטת של ההוצאות הצבאיות וביטול כל ההוצאות להתנחלויות בשטחים הכבושים.

2) הבטחת עבודה לכל דורש. מאבק נגד אכזריות ופיסוריים ולמען השלום דמי אכזריות מלאים למוכסלים.

3) הבטחת זכותם של תכל לשירותים חברתיים, לרבות שירותי בריאות וחינוך חינם, לתשכלת, לדיוור ולאיכות חיים.

4) הבטחת שוויון הורטניות לכל, ללא הבדל מין, לאום, עדה, גיל או מקום מגורים.

5) ביטול כל החוקים והתקנות הפוגעים בזכויות העובדים ובתופש ההתארגנות האינדסקצונית, בזכותם להכריז שביתה ולהאבק להגנת שכרם וזכויותיהם הסוציאליות.

6) הקצאת משאבים לתשתית ולפתוח התרבות והספורט.

ג. שוויון האוכלוסייה הערבית בישראל

1) הכרה באוכלוסייה הערבית הפלסטינית בישראל כמיעוט לאומי, כמיעוטים הפוליטי, החברתי והתרבותי.

2) ביטול מדיניות האפליה והדיכוי הלאומי בכל התחומים.

3) שוויון זכויות מלא לאזרחים הערביים; הפסקת הפקעת הקרקעות והריסת הבתים; הכרה בכל היישובים הערביים הקיימים והקמת רשויות מקומיות ובתרות בהם; מתן זכויות לאזרחים הערביים הפליטים במולדתם.

4) כיבוד השפת הערבית כשפה רשמית בפועל בצד השפה העברית.

5) התקציבים המועברים לרשויות המקומיות הערביות יושוו להקציבי הרשויות המקומיות היהודיות בתחומי הפיתוח, החינוך, הבריאות, התקלאות, התיעוש, הספורט והדיוור. יינתן מעמד של אזרחי פיתוח לערים ולכפרים הערביים. שיתוף אזרחים ערביים במסגרות מכלכתיים ובתרים ומסוגים.

6) מאבק עקבי נגד פירוד עדתי בקרב האוכלוסייה הערבית. ביטול ניסח חובת של הצעירים

שתי מדינות לשני העמים

הערביים הדרוזים.

7) שחרור נכסי הזאקף המוסלמי וכיבוד זכותם של האזרחים המוסלמים להקמת מסגרותיהם הדתיות הנבחרות.

8) הכרה במסורות תרבותיות של האוכלוסייה הערבית.

9) שוויון מלא של האוכלוסייה הערבית בהסתדרות ובמסורותיה.

ד. ביטול האפליה העדתית בכל התחומים, הגנת האינטרסים

של תושבי שכונות המצוקה ועיירות הפיתוח

1) הורמת תקציבים מיוחדים להעלאת רמת הפיתוח הדיור, הכריאות וההשכלה באזורי המצוקה עידוד הקמה מפעלים בעיירות הפיתוח.

2) מיסול שכונות הקוני; הקמת מבני דיור על חשבון המדינה והעברתם לתושבי השכונות על-ידי העקרון של דירה תמורת דירה; הבטחת דיור בשכר חודשי נמוך לזוגות הצעירים ולמשפחות מרובות ילדים.

ה. הגנת החירויות הדמוקרטיות

1) אישור חוקת דמוקרטיה שתבטיח על זכויות האדם והאזרח הבסיסיות ותקרום לאופיה החילוני של המדינה ולשוויון כל אזרחיה.

2) ביטול הגזענות והדיפת סכנת הפאשיזם.

3) הגנת חופש הרעה והביטוי, חופש העתונות, חופש התארגנות, חופש הפעילות הפוליטית וחופש המצפון והפולחן הדתי.

4) ביטול תקנות התבנה לשעת חירום.

5) ביטול החוק האוסר מפגשים עם אנשי אש"ף.

6) ביטול חוקי הכפייה הדתית.

7) גבר שינוי שיטת הבחירות היחסיות הדמוקרטיות לכנסת.

8) הכרה בזכות הדמוקרטיה לסרב לשרת בשטחים הכבושים מטעמי מצפון.

ו. שוויון זכויות האשה בכל התחומים

1) ביטול כל החוקים המפלים את האשה לרעה.

שמאל זה חד"ע